

توژینه وهیه ک ده رباره ی

مصطفی نهریمان

گوڤاری

دهنگی گیتی تازه

سال ۱۹۴۶ م

مدیری اداره
وه رهئیس تحریری
جوزنی موکریانی

روژی دو شه مه ۸ شو بات ۱۹۴۶

ژماره - ۱۴ -

خواهندی امتیاز
محامی فایق توفیق
مدیری مسؤل محمد بابان
کوواریکی مه ده بی ، خوینده واری ، زمانی ، اجنابای ، بهایی ، ههفته یی - کوردیه

دهنگی گیتی تازه

ده رباره یوه ئه و رۆژنامه یی که سوپای بهریتانی داگیرکر بو مه رامی خوی به کوردی بلاوی کردبوه وه له سنووری خوی دا توانیوتی خزمهتی ئه ده ب و میژوو و وشه ی کوردی بکات .

ئیمهش له م توژینه وه یه دا له گوڤاری (دهنگی گیتی تازه) ده دوین کله چلهکان دا تاماوه یه ک بایوزخانه ی بهریتانیا بو مه رامی پروپاگهنده بلاویان ده کرده وه ، توانیان ئه وه بسه لیتین که ئه م گوڤاره کۆمه لیک له نووسه رو روشنییرانی ئه و سه رده مه ی له ده وری خوی کۆکردبوه وه ئه و نووسه رو ئه دییانه توانیویانه خزمه تیکی باش به ویزه و میژووی کورد بگه یه نن .

ئاستی روشنییری کوردی پیش چلهکان : له بیستهکان دا چاپخانه گه شته کوردستانی عراق و ده ست کرا به چاپ کردنی رۆژنامه و بلاوکردنی کتیب ، (پیشکهن) به که م رۆژنامه یه که له سالانی (۱۹۲۰ - ۱۹۲۲) سه دو چل و چوار ژماره ی له سلیمانی چاپ کراو له کوردستان بلاوکرابه وه ، (میچه رسۆن) ئه م رۆژنامه یی له سلیمانی دامه زراند تاوه کو جی و شونی (تیگه بشتی راستی) بگریت ، له حوکمرانی شیخ محمو دی

پیشه کی

له وساکه وه زمانی کوردی ئه توته سه رکاغه زو رینی چاپخانه ی گرتوه ته بهر ، به سه ریه که وه نزیکه ی سه د رۆژنامه و گوڤارمان ده رجوه . له و لیکولپنه وه فراوانه به ولاره که روشنییری به توانا دکتور (که مال مه زه ر ئه حمه د) له سه ر رۆژنامه ی (تیگه بشتی راستی) کردبووی تانیستا که سی تر له سه ر هیچ کامیک له و بلاوکرآوانه لیکولپنه وه به کی مام ناوه ندیشی نه کردوه .

به ئی نووسه ران (د. که مال فوناد) خوالی خوشبو و علاءالدین سه ججادی ، د. عزالدین مصطفی ره سۆل ، جه بار جه باری ، جه مال خه زنه دار ، هه ریه که بیان له سه ر رۆژنامه ، یان چمکیک له رۆژنامه نووسی داوون و نووسیویانه به لام هیچ به کیکیان خویان ناده ن له شان ئه و خزمه ته ی که (دکتور که مال مه زه ر) کردوویته ی ، به وه ی ، رۆژنامه ی (تیگه بشتی راستی) بو خوینده ران روون کرده وه و

نەمردا رۆژنامەکانی (بانگی کوردستان و رۆژی کوردستان و نۆمید نیستلال و بانگی حەق) دەرچوو، پاش ئەوەش هەر لە سلێمانی رۆژنامەی (ژێانەو) دەرچوو لەوەولا ئەم رۆژنامەیە بوو (ژێان).
 لە رەواندیزیش رۆژنامە نووس و میژوونوس و ئەدیبی بەناوبانگی کورد (حوزنی موکریانی) (۱۸۸۶ - ۱۹۴۷) لەماوەی سالانی (۱۹۲۶ - ۱۹۳۲) بیست و چوار ژمارەی لە گوڤاری (زاری کرمانجی) چاپ کرد، هەر لە بیستەکان دا لەبەغدا، یەک ژمارە لە گوڤاری (پەبژە) لەلایەن (مصطفی شەوقی) بەو دەرچوو شانزە ژمارەش لە گوڤاری (دیاری کوردستان ۱۹۲۵ - ۱۹۲۶) لەلایەن (صالح زەکی صاحبقرانەو) دەرچوو، ژمارەی کتێبە کوردی بە چاپ کراوە کانیشتان لەم ماوەیەدا (۲۳) کتێب بوون بەقەوارە (۱۰۹۳) لاپەرە.

لە سیبەکان دا بزووتنەو بەسەکی رۆشنبیری کوردی سەری هەل دا، یانە سەرکەوتن دامەزرا، محمد ئەمین زەکی بەگ (۱۸۸۰ - ۱۹۴۸) دوو بەرگ لە میژووی کوردو کوردستانی داناو حسین حوزنی موکریانی زنجیرەبە کتێبی لە چاپ دا (کوردی و مەریوانیش) لە بەغدا دانزە کتیبان پشکەش کرد، بە کورتی بیلین لە سیبەکان دا (۷۱) کتیبی کوردیان بە قەواری (۵۸۲۳) لاپەرە لە چاپ دراو بلاوکرایەو. لە گۆرەپانی رۆژنامە نووسینیش دا پیرەمێردی نەمر (۱۸۶۷ - ۱۹۵۰) جلەوی ژینی گرتە دەست و بووبە رۆژنامەبەسەکی هەفتەبەسەکی ئەدەبی. لە هەولیریش گوڤاری (رونایی) لەلایەن پارێزەر (شیت مصطفی) وە لە سالانی (۱۹۳۵ - ۱۹۳۶) یانزە ژمارە لە دەرچوو لە دوا مانگی دوا سالی سیبەکان ئەستێرە گوڤاری (گەلاویژ) لە کەل هاتە دەر و تا سالی ۱۹۴۹ واتە دە سالی تەواو خزمەتیکە بە جار تەواوی وێزەو میژووی کوردی کرد.

لەدوا سالی سیبەکان دا ناگری شەری دوویمی جیهان هەل گیرساو پزیشکی ئەو ناگرە سەرانسەری جیهانی گرتەووە کاری کردە سەر ژبانی ئابووری و کۆمەڵایەتی و رۆشنیری هەموو گەلان بە جوړیک ژمارە کتیبە کوردی بە کانیان لە چەکان دا نیواو نیو زیاتر هاتە خوارەووە لەو سالانەدا (۴۲) کتیبان بوو چاپکرا بە قەواری (۲۷۱۴) لاپەرەو لە رۆژنامە نووسینیش دا ناگری شەری کاری نەکردە سەر (ژین و گەلاویژ) و گوڤاری (دەنگی گیتی تازە) شان هاتە دنیاوە.

ئەو هەل و مەرجەیی کە دەنگی گیتی تازە تیدا لە

دایک بوو:

شەری بوو، شەریکی جیهانی توندو تیزو سامناک بوو، ئەوروپا بەرامبەر تەوژمی هیتلەری نازی هەرسە هینا، لەماوەی یەک دوو مانگ دا ئەلمانیای هیتلەری لە ئەوروپاوە تەکانی داو ژووری ئەفریقاشی گرت لە ئەوروپاشەو سنووری بەکیتی سوڤیەتی شەق کردو گەبشتە قەوفا، ئەم رۆژەلاتی ئیستای خومان کەوتیووە ناوەراستی دوو کەڵبەیی هیتلەرەو، لە بەرلینەو (یونس بەحری) هاوارو هەرهەشی دەکرد کە بەم نزیکانە سوڤای ئەلمان شام و بەغدا دەگری، بەرەیی فاشیستەکان بریتی بوون لە دەولەتانی (میحوەر - تەوەرە) کە (ئەلمان و ئیتالیای ژاپون) بوون، بەرەیی جیهانی دیموکراتیەت ریزی خویان قایم کردو دەولەتە هاوپەیمانەکانیان دروست کردو بریتی بوون لە (ئینگلتەرەو، بەکیتی سوڤیەت و ولاتە بەگرتووەکانی ئەمەریکا)، سوڤای ئەم سنی دەولەتە لەگەڵ میلیتەتە نازادییخواکانی گیتی ریزی خویان سفت و پتەوکرد بوو ئەو میردەزەمی فاشیست بروخینن. بەرامبەر ئیستەگی بەرلین، لەندەن و مۆسکو هاواریان دەکرد، لەو حەلەدا لە شاری (یافا) فەلەستین ئیستەگی (شرق الادنی) دانرا، هاوپەیمانەکان دایان مەزراند بەعەرەبی دژی (بەرلین و باری) پرۆپاگەندە بکات هەر لەو هەل و مەرجەیش دا، سنی نووسەری کوردپەرەو (عبدالله گۆران رەفیق چالاک، رەزەمی قەزاز) گەبشتە (یافا) و لەوی ئیستەگی کوردستانیان دانا کە بەشیک بوو لە (شرق الادنی) بەراستی ئەو سنی رۆشنیری دەنگی وشە کوردی یان بەگویی کوردانی جیهان دا بلاوکردەووە پر بەهەردوو گۆنیان لێرەو لەوی دەمان بیستەو، هەر لەوکاتەیش دا نیشتەجی دەولەتە هاوپەیمانەکان لەبەغداد (بالیوزخانەیی بەرتانی) گوڤاری (دەنگی گیتی تازە) یان دەکرد، ئەم گوڤارە بەو ناوەوە چوار سالیک دەرچوو، دوو سالی ئەووەلی بەک مانگی بوو، ئنجا بوو بە گوڤاریکی هەفتەیی.

چی لەسەر (دەنگی گیتی تازە) نوسراوە:

۱ - خوالی خوشبو ماموستا (علاءالدین سەججادی ۱۹۰۸ - ۱۹۸۴) رۆژنامەنوس و ئەدیب کە هەفتالی نوسەرانی دەنگی گیتی بوو ناگای لە دەرچونی ئەو گوڤارە بوو لە کتیبی (میژوی ئەدەبی کوردی) دا دەربارەیی ئەم گوڤارە نوسیوینی دەلیت (گوڤاریکی پەیامی و ئەدەبی

بوو، بالیوزخانەیی بەرتانییا لە بەغداد دەری کردووە، سەرەتا

بلاوکه‌روهه بووه، له پاشا به وینه‌ی گوڤار، یه‌که‌م ژماره‌ی له تشرینی یه‌که‌می ۱۹۴۳ ده‌رچووه، توفیق وه‌ه‌بی و سه‌ید حسین حوزنی مۆکریانی سه‌ر نوسه‌ری بوون، له‌سه‌ره‌تای ته‌یلولی ۱۹۴۷ به‌و لاره‌ی نیت‌ر ده‌رنه‌چوو.^(۳)

۲ - کاک (جه‌مال خه‌زنه‌دار) یش ده‌رباره‌ی ئەم گوڤاره نوسینی ده‌لیت (گوڤاریکی مانگی وینه‌دار بووه، له‌لایه‌ن بالیوزخانه‌ی به‌ریتانی له‌ به‌غداد ده‌رچوو، ژماره‌ی یه‌کی له‌ نیسانی سالی ۱۹۴۳ دا ده‌رچوو، هه‌تا سالی ۱۹۴۷ به‌رده‌وام بووه)^(۴).

۳ - ماموستا (جه‌بار جه‌باری) یش نوسینی ده‌لیت (گوڤاریکی نه‌ده‌بی وینه‌داره به‌شی په‌یوه‌ندی له‌ بالیوزخانه‌ی به‌ریتانی له‌ به‌غداد ده‌ری ده‌کرد، ژماره‌ی یه‌کی له‌ تشرینی یه‌که‌می سالی ۱۹۴۳ دا ده‌رچوو، زانا توفیق وه‌ه‌بی و حسین حوزنی مۆکریانی و شیخ حسین و که‌سانی‌تر به‌شداریان له‌ نوسینیان دا ده‌کرد، به‌ریک و پیک ۲۴ ژماره‌ی لی ده‌رچوو، له‌ تشرینی یه‌که‌می ۱۹۴۵ بووبه‌ گوڤاریکی یه‌که‌ هه‌فته‌یی و سی و پینج ژماره‌ی به‌م جو‌ره‌ی لی ده‌رچوو له‌وه به‌ولاره‌وه قه‌واره‌ی رۆژنامه‌ی یه‌کی هه‌فته‌ی وه‌رگرت و له‌ تشرینی یه‌که‌می ۱۹۴۶ تا ۲۵ ئابی ۱۹۴۷ سی و چوار ژماره‌ی لی ده‌رچوو، ئه‌جا به‌کی که‌وت، ئەم گوڤاره له‌ کوردستان دا به‌فراوانی بلاو ده‌کرایه‌وه‌وه ژماره‌کانی ده‌گه‌یشتته کوردستانی ئیرایش هه‌رچه‌نده ئەم گوڤاره بو‌ئوه دانرابوو پروپاگه‌نده بو‌ لایه‌کی نیستماری بکات که‌به ناگرو ناسن حوکمی عیراقیان ده‌کرد، له‌لاپه‌ره‌کان دا پارچه‌ شیعرو می‌زوو چیرۆکی کوردی و بابه‌تی وه‌رگیراو هه‌بوو) تی‌بینی: ئەم زانیاریانم له‌ ئەدیب گیومۆکریانی وه‌رگرت که‌ برای خوالی خوشبوو حوزنی مۆکریانی به‌و زور ریزو سوپاسم بوی هه‌یه.^(۵)

۴ - دکتور که‌مال مه‌زه‌ر نه‌حه‌مدیش له‌ کتییی (تی‌گه‌یشتتی راستی) دا ده‌رباره‌ی ئەم گوڤاره نوسینی ده‌لیت (ده‌نگی گیتی - به‌غداد ۱۹۴۳، سه‌ره‌تا له‌ نیسانی ۱۹۴۵ وه‌که‌ په‌خشه‌ ده‌رچوو له‌ تشرینی هه‌مان سال بووبه‌ گوڤار تا سالی ۱۹۴۷ ژیا، له‌گه‌ل ته‌وه‌ش دا که‌ ئه‌نگلیز بو‌ کاری پروپاگه‌نده‌ی خویان له‌ ساله‌کانی شه‌ری دووه‌می جیهانی دا ده‌ریان ده‌کرد به‌لام پره له‌وتارو به‌ره‌می نه‌ده‌بی و زانستی بایه‌خدارو له‌زیر ناوی گوڤاره‌که‌دا نوسراوه: نه‌ده‌بی، خوینه‌واری زمان، اجته‌عی، په‌یامی هه‌فته‌یی کوردی به، قه‌واره‌ی ۲۳×۲۸ سم

ئه‌مه‌ چل و پینج ساله‌ به‌سه‌ر ده‌رچوونی یه‌که‌م ژماره‌ی ئەم گوڤاره‌دا تی‌په‌ریوه، ئەم ماوه‌ی نه‌ه‌نده دووره وه‌خت نی‌یه که‌ له‌ پشکینی سه‌رچاوه‌کان دا خومان زور ماندوو بکه‌ین، هه‌ندی له‌و

که‌سانه‌ی که‌ له‌ لاپه‌ره‌کانی ئەم گوڤاره‌دا به‌ره‌میان بلاو ده‌کرده‌وه هیشتا له‌ناومان دا ماون و ده‌ژین، من خۆم وه‌که‌ یه‌کیک له‌و نوسه‌رانه که‌ له‌ پله‌ی دووه‌می ئەم گوڤاره‌دا به‌ شداریم کردوووه و نزیکه‌ی ده‌وانزده مادده‌م تی‌دا بلاوکرده‌وه‌وه، به‌ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌زانم ئەم تو‌زینه‌وه‌ی له‌ سه‌ر بلاوبکه‌مه‌وه به‌هیوای نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر بۆم لواو ته‌مه‌ن به‌ده‌می‌یه‌وه هه‌بوو لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی تی‌رو ته‌سه‌ل له‌سه‌ر (گه‌لاویژو ده‌نگی گیتی تازه) بلاوبکه‌مه‌وه.

ئیه‌وه ده‌نگی گیتی تازه:

به‌ بۆچوونی من ئەم گوڤاره به‌دوو پله‌دا تی‌په‌ریوه:

پله‌ی یه‌که‌م:

به‌شی په‌یوه‌ندی له‌ بالیوزخانه‌ی به‌ریتانیا له‌ به‌غداد بو‌ پروپاگه‌نده‌ی شه‌ر دژی ته‌وه‌ره‌کان له‌ تشرینی یه‌که‌می ۱۹۴۳ دا ژماره (۱) ی به‌رگه (۱) ئەم گوڤاره‌ی ده‌ره‌ینا (بروانه وینه‌ی به‌رگه ژماره - ۱) و له‌ ناوه‌وه‌ی یه‌که‌م ژماره‌ی دا به‌م شیوه‌یه (بالیوزخانه‌ی به‌ریتانیا) نامانجی ده‌نگی گیتی تازه. ئەم گوڤاره‌یان روون کردووه‌وه (به‌ناوی بینای چاوان. نامانجی ده‌نگی گیتی تازه. بلاوکرده‌وه‌ی ناگای راسته له‌ باره‌ی هه‌موو کردارو قه‌وماویکی ئەم جه‌نگه گیتی‌گره‌وه. ئەم گو‌واره زانیاری بلاو ته‌کاته‌وه له‌ باره‌ی نه‌و کوششه جه‌نگیه مه‌زنه بین مانه‌نده‌وه که‌ نه‌ه‌وه دیموکراتیه‌کان بوی تی‌نه‌کوشن که‌ وه‌کو نازادی و به‌ختیاری و خوینده‌واری مه‌ردومه. ئەم گو‌واره به‌شی له‌ لاپه‌ره‌کانی ته‌رخان نه‌کا بو‌ زانیاری دیریک و یاسا بو‌ په‌ندی پیشینان، شعر، نه‌ده‌بیات، داستان، ستران، چیرۆک و گۆرانی که‌لکی به‌رزکردنه‌وه‌ی خوینده‌واریان هه‌یه. له‌گه‌ل نه‌ه‌شا تی‌نه‌کوشی بو‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیی و زانیاریش بلاونه‌کاته‌وه بو‌ چاک کردنی ته‌ندروستی و کشتوکال و نابوری و بازرگانی، نیت‌ر خواپشتیوان بی.»

لکی بلاوکرده‌وه‌ی ده‌نگه و باسی کوردی

له‌ مودیری په‌یوه‌ندی گشتی بالیوزخانه‌ی به‌ریتانی دا له‌به‌غدا

له‌ نامانجی ده‌نگی گیتی تازه‌وه نه‌ه‌مان بو‌ ده‌رده‌که‌وی که‌ بال پستی نه‌ه‌وه دیموکراتیه‌کانه له‌م جه‌نگه جیهانی به‌ مه‌زنه که‌ دژی

دشست به ریابووه و له پیناوی نازادی و به ختباری و خوینده واری دا
نی نه کوشیت و به شیک له لاپره کانی بو ویزه و میژوی کوردی
نرخان کردوه.

دهنگی گیتی له تشرینی یه که می سالی ۱۹۴۴ دا پنی نایه سالی
نووه می به ووه ژماره یه کی سالی دووه می بهم پیشه کی یه وه دهستی پی کرد
به ژماره یه گوواری دهنگی گیتی تازه پی نه نیته سالی دووه میه وه.
دهنگی گیتی تازه بو پیک هینانی نه و نامانجه ی له پیشه کی سالی
به که میدا دایناوه پی ووچان تیکوشی، دهنگی گیتی تازه له باره ی
نگای نه م جهنگه گیتی گروه هرچی راست بو نه وه ی بلاو کرده وه بو
هرز بونه وه ی گیانی دیموکراتی و روون کرده وه ی مروف له گیتی
تازه له سالی یه که میا ناوینه ی پروزی گوره گوره ی سپای دادی
دیموکراسی بو. گوواره که مان پشت به خوا له ناو سالی دووه میدا
دهنگی موژده ی پروزی نه نجامی رانه هیل.

دووسال نه م گوواره له بالیوزخانه ی به ریتانیاوه درده چوو، سالی
به که میان به قهواره ی گوره (۱۶×۳۲ سم) سالی دووه میان به قهواره ی
مام ناویندی (۱۶×۲۴ سم)، سالی یه که م دوانزده ژماره ی لی ده چوو
لاپه ره ی هر ژماره یه کیان (۴۸) بو واته به سه ریبه که وه سالی یه که م
(۵۷۶) لاپه ره ی ده چوو سالی دووه میان دیسانه وه دوانزده ژماره ی
لی ده چوو. لاپه ره ی هر ژماره یه کیان (۹۶) بو، به سه ریبه که وه سالی
دووه م (۱۱۵۲) لاپه ره ی لی ده چوو. ده پی نه وه شان له بیر نه چیت
که هر شش ژماره ی سالیکیان ژماره به رگیکی له سر داده ترا واته
له م چوارساله دا (۲۴) ژماره له چوار به رگ و به قهواره ی گشتی
(۱۱۵۲+۵۷۶=۱۷۲۸ لاپه ره) بو.

له م دوو ساله دا نه م نووسه رانه به ره میان زور بلاو بوته وه (توفیق
وه بی، حسین حوزنی موکریانی، شیخ حسنی شیخ حمه مرف).
هر بهم هویسه وه که (دهنگی گیتی تازه) پی ناوینه سالی
دووه می به وه گوواری (گلاویژ) بهم چه شته ههستی خوی به رامه بر
نه م گوواره ی دهسته خوشکی ده بریوه:

(به پروزی و سه به رزی، به خوشی و به گشتی گوواری
پرنگاری دهنگی گیتی تازه پله ی سالی یه که می برده سه ر، خه رمان
خه رمان به دلیکی پر به زم و به زمه نه به کی پر نا هه نکه وه وا پی نایه
سالی دووه م، نالین پی نایه سالی دووه م!... بگره نه لین له
مه عنویات و له ناگادار کرده وه مان بو دهنگوباسی ده ولته ی گوره ی
به ریتانیاوه هه مو جو ره شتی پله ی حه وته وانه ی په ی ده په ی په ی
کرد... چون وا نی به؟... به زمانی خوشه ویستی خومان به هه متی

ده ولته ی به ریتانیاوه هال و هه والی هه موو لایه کیان نه خوینده وه و
به زم و ره زم، شه رو شو رو هه لس و که وتی هه مو دنیا مان به هوی
نیگاره وه جوانه کانی وه نه بیی...)

زور به ی به ره مه م کانی (توفیق وه بی ۱۸۹۱ - ۱۹۸۴) زمانه وانوی و
رامیاری و چیروک بووه، (ده ستوری زمانی کوردی) به زنجیره
نوسینیک تا ده ژماره یه که له سه ری رویشته وه، هه وه ها له سر وشه و
زاراوه کانی (ساکوور، نیسه رو، پس پور، نازاد، شاره زا) داوه و
شی کرده ته وه، جگه له مانه توفیق وه بی چه ند نوکته و چیروکیکی
به نامی بلاو کرده ته وه، وه که (به ختیار و به دبخت، نه حه ی کوژنو،
قهزای دیزه که وت له گوژه) و ره خنه ی لی گیاره وه و له امی ره خنه که شی
داوه ته وه و ده رباره ی هاتی میجه رسون بو هه له به جه نوسینیکی
نوسیه. (حسین حوزنی موکریانی) زور به ی نوسینه کانی ده رباره ی
(میژوو، رامیاری، نه ده بی و باه تی وه رگیراو) بووه، ده رباره ی (لورد
بابرون و شکسپرو سیر چون مالکولم و که سانی تر) له گوواره
میسری به کانه وه که ره سه تی کرده ته کوردی.

(شیخ حسن شیخ حمه مرف) یش نوسینه کانی (رامیاری، نه ده بی و
فولکلور و باه تی وه رگیراو بوه).

جگه له م سی نووسه رانه نه م نووسه رانه. که م تا زور له م پله یه دا
نوسینیان له م گوواره دا بلاو کرده ته وه (عبدالمحسن هوشیار، فائق
کاکه مین، عبدالقادر حیسمه ت، به کر دلیر، ناجی عبیاس، طاهر
نه حمه د حه ویزی، محمد رشدی دزه بی، فاضل نظام الدین، ره فیق
چالاک، شیخ سلام، فره ج عملی قه رده اغی) له مه یدانسی
شعیریش دا نه م شاعیرانه مان شعیران تیادا بلاو کرده ته وه (نه حمه د
شیخ غه نی، نه حمه د شوکری، نه نوهر مانی، قانع، ملاحسن
ملاقادر - شاهو، - زیوه ر، مه دهوش، وردی).

له م پله یه دا گرنگی دزاوه ته که له پووری کوردی و ده رباره ی نه م
شاعیرانه گه لی نوسین و پارچه شعیران به رچاو ده که وی (میرزا
شفیع، مه لا مصطفای بیسارانی، پرته و هه کاری، حه مه ناغای
ده ربه نده قه ره، مهربان خاتون، فه قی قادری هه مه وه ند) هه وه ها
(داستانی قه لای (دمدم و له پ زبیرین و مه م و زین به شیوه ی موکری
به دورودریزی بلاو کراونه ته وه و له م دواپی یه دا وه که سه رچاوه یه ی
که لکیان لی وه رگیراوه.

رینوسوسی کوردی له م پله یه دا ج له گوواری گه لاویژ و ج له
دهنگی گیتی دا وه که یه که وایون حه وت له سه رو ژیری پیته کان
نه بوون و نه م گوواره له لایه ن زمانه وانوی یه وه هه ولیکی زوری داوه بو
نوسینی کوری په تی نه مه ش ده گه ریته وه بو سه ره رشتی کردنی (زانا

توفیق وهبی) و گهلیك وشه‌ی وهك (باكور، گیتی. هابه‌یان. ته‌ور، كو‌مار، شالیار، سه‌مه‌ره. گه‌مارو، شادوت، نیگار پالو. شه‌وق هاویژ، ناسیب) به‌نامه، کارنامه، نه‌وره‌نگ، دروشم. هتد...

كه‌وته زمانی كوردی‌یه‌وه كه تا نیستا هه‌ندی‌كان ره‌گیان داکوتاوهو به‌كار ده‌هینرین.

له‌م هه‌زارو حموت سه‌دو نه‌ه‌نده لاپه‌ره‌ی ده‌نگی گیتی تازه له‌ نزیكه‌ی دو‌سه‌د لاپه‌ره زیاتر به‌شی هاوپه‌یه‌یه‌كان و پشتگیری كردن له‌و جه‌نگه مه‌زنه بی‌مانه‌نده‌وه نه‌بوو.

پله‌ی دو‌ه‌وم:

له‌ سالی چل و چواره‌وه به‌ره‌ی فاشیست گلوله‌یان كه‌وته لیژی‌و سوپای نه‌له‌مان له‌ شه‌ره‌كانیان دا به‌رامبه‌ر هاوپه‌یه‌یه‌كان خویان بی‌ رانه‌ده‌گیرا، له‌ سالی چل و پنج نازی‌یه‌ت به‌ جاری هه‌ره‌سی هینا‌و

شه‌ریان دوراندو نه‌ته‌وه ژیرده‌سته چه‌وساوه‌كان یه‌ك له‌ دوا‌یه‌ك كه‌وته خه‌بات بو‌ نازادی وه‌رگرتن، هاوپه‌یه‌یه‌كان كه‌ سه‌رکه‌وتیان وه‌ده‌س هینا نیشان به‌ پرویاگه‌نده‌كردن نه‌ما (نیستگه‌ی شرق الادنی) به‌ عه‌ره‌بی و كوردی‌یه‌وه داخراو هه‌رسی روشنیه‌كاتیان گه‌رانه‌وه، بالیوزخانه‌ی به‌ریتانی (نوینه‌ری هاوپه‌یه‌یه‌كان له‌به‌غداد (ده‌ستیان له‌ (ده‌نگی گیتی تازه) كیشایه‌وه، سی كوردی دلسوزی وشه‌ی كوردی (حوزنی‌ی موكریانی، محمد بابان، فائق توفیق) داوایان له‌ (وه‌زاره‌تی ناوخو - داخلیه) كرد ماوه‌یان بدات گو‌فاریك به‌ناو (ده‌نگی گیتی تازه) وه‌ ده‌رېكه‌ن، وه‌زاره‌تی ناوخویش به‌م نویسه موافقه‌تی له‌سه‌ر ده‌رکردنی نه‌و گو‌فاره‌ كرد:

(وه‌زاره‌تی داخلیه - ژماره‌ی - ۱۴۱۶

مودیریه‌تی دعایه‌تی گیتی روزی ۱۹/۲۳/۴/۱۹۴۵

مه‌وزوع - ده‌ستوردان بو‌ ده‌ره‌ینانی گو‌وار

بو‌ سید فایق توفیقی مه‌حامی.

نه‌وا له‌سه‌ر خواستی خوتان پایه‌به‌رز وه‌زیری داخلیه بو‌ ده‌ره‌ینانی گو‌وارلیك به‌زمانی كوردی به‌ناوی (ده‌نگی گیتی تازه) وه‌ موافقه‌تی كردوه، كه‌ ده‌بی مدیری مسؤل مه‌حامی محمد بابان بی، جا‌تكا ده‌كه‌ین كه‌ به‌پیی نه‌حكامی قانونی مطبوعات و نه‌و مه‌راسمه‌ كه‌ به‌ندیواره به‌ بلاوكرده‌وه بی‌زبون. مدیری دعایه‌تی گیتی ررونوسی بو - وه‌زاره‌تی داخلیه - مدیری شرطه‌ی گیتی.

متصرفیه‌تی لواء به‌غدا. مدیری لی‌پرسینه‌وه به‌پیی نه‌م نیجازه‌ نامه‌یه‌ پاریزه‌ر (فائق توفیق بو‌وبه‌ خاوه‌ن نیمتیازو پاریزه‌ر محمد بابانیش بو‌وبه‌ به‌ریه‌به‌ری مه‌سؤول و خوالی‌خوشبو حوزنی

موكریانی‌ش بو‌وبه‌ مودیری نی‌داره‌و نووسین و ژماره‌ی یه‌كه‌می نه‌م جاره نه‌م گو‌فاره - واته: پله‌ی دو‌ه‌وم - روزی دو‌سه‌مه‌ی ۱۲ ی تشرینی دو‌ه‌ومی سالی ۱۹۴۵ دا ده‌رچوه - پروانه وینه‌ی ژماره - ۲ - هه‌ر له‌م ژماره‌به‌دا خاوه‌ن نیمتیاز (پاریزه‌ر فایق توفیق) به‌م شیوه‌یه نامانجی (ده‌نگی گیتی تازه) له‌ یه‌كه‌م لاپه‌ره‌دا بلاوكرده‌ته‌وه (به‌دلیکی پاك و خاوینه‌وه نی‌زمان كردو بریارمان - دا كه‌ له‌ ریگای خدسه‌تی زمانی كوردی و نه‌ده‌بیاته‌وه خدسه‌تیکی چاكی گیتی و نه‌ته‌وه‌كه‌مان بكه‌ین. خدسه‌تیکی به‌ ویژه‌ی وا كه‌ بو‌ خوداو بو‌ خوشه‌ویستی نی‌شته‌مانه‌كه‌مان بی. چونكه‌ باوه‌رمان وایه كه‌ هه‌مو نه‌ته‌وه‌ییکی زیندوو به‌بی زمانیکی فراوان و نادابییکی به‌رزی نه‌تو كه‌ بو‌ فرازین و زیان و گورین بشی و ده‌ست بدا، چاك نازی و سه‌ر ناكه‌وی. وه‌ هه‌ر نه‌و گورینه‌ نه‌ی با‌ته سه‌ر بارینك كه‌ به‌را‌ده‌ییکی فراوان خدسه‌تی زانستی و هونه‌ر بكا به‌راستی به‌یانی زمان وه‌كو سیحر وایه (وان من البیان لسحرا) دیاره نه‌ته‌وه‌ی كورد له‌و نه‌ته‌وه زیندوانیه‌یه كه‌ له‌ به‌رزبوونه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بی و فارسی و توركیدا ده‌ستیکی بالای وایان هه‌یه كه‌ یاد بگری و هه‌می‌تی گه‌وره‌یان له‌و باره‌وه نوانده‌وه. له‌م عونسره چاكه‌ زیره‌كه‌دا گدلیك زانای گه‌وره گه‌وره پیگه‌بشتووون كه‌ به‌ تالیفات‌ه‌كانیان له‌ هه‌موو لایكدا ناوبانگیان سه‌ندوه، وه‌ نه‌وانه‌ی شه‌ره‌زای زمانی كوردین نه‌زانن كه‌ تاچه راده‌لیك نه‌ده‌بی كوردی هیزی لیک دانه‌وه‌و عاطفه‌ی نسانی هه‌یه، وه‌ تا چه پایه‌ییك بیری به‌رزو هیواو هومیدی دور دور پیشان نه‌داو، وه‌ به‌ پیوسته‌مان زانی كه‌ له‌ ریی خدمت بو‌ نه‌م گو‌واره، وه‌بو‌ خدسه‌تی نه‌م زمانه به‌شداری بكه‌ین و بو‌ به‌رزبوونه‌وه‌و پیشكه‌وتن و خاوین كردنه‌وه‌ی تی‌بكو‌شین، نه‌مه‌ش دیاره به‌هوی فضل و تیکو‌شینی برا خوینده‌واره‌كان و شه‌ره‌زاكانی زمانه كه‌مانه‌وه‌یه وه‌ هیوامان وایه له‌ سایه‌ی نه‌و كه‌سه‌انه‌وه كه‌ بو‌ پیشكه‌وتن و به‌رز بو‌ونه‌وه‌ی تی‌كو‌شن چاكتر سه‌رکه‌وبین، نه‌م گو‌واره. ناماده‌یه بو‌ بلاوكرده‌وه‌ی نه‌و وتارانه‌ی له‌لایه‌ن نه‌دیب و فاضله‌كانه‌وه نه‌نیررین، به‌لام تكای گه‌وره‌مان نه‌مه‌یه كه‌ وتاره‌كانیان له‌ری نامانجی گو‌واره‌كه‌ لانه‌داو توفیق و پشتیوانی له‌ خودا ده‌خوازین. مه‌حامی فائق توفیق).

له‌ لاپه‌ره‌ دووی ژماره یه‌کی دا ده‌نگی گیتی تازه به‌م شیوه‌یه ریازی خوی ناشكراكرده‌وه كه‌ ده‌لیت (بلاوی ده‌كه‌بنه‌وه كه‌ گو‌واری گیتی تازه سه‌ره‌خو ده‌ره‌هینرینی و له‌گه‌ل هه‌چ حزب و كۆمه‌لێكشدا په‌یوه‌ندی نیه، مدیری نی‌داره‌و ره‌ئیی ته‌حریری حوزنی موكریانی‌یه. هه‌موو مخابره‌و نووسین و حواله‌و وتار به‌ناوی نه‌وه‌وه نه‌نیررینی و له‌ دائره‌ی به‌رید به‌ ژماره - ۱۸۵ - تومار كراوه)، گو‌فاره‌كه‌ له‌ یه‌ك مانگی‌یه‌وه له‌م پله‌به‌دا بو‌وبه‌ گو‌فاریکی هه‌فته‌یی وه‌ك له‌سه‌ر

بزرگ و به کم لاپه‌ره‌یدا ئەم دروشمه نوسراوه (گوارینکی ئەده‌یی، خوینده‌واری، زمانی، لیجته‌یی، پەيامی، هه‌فته‌یی، کوردی‌یه).
ژماره‌ یەکی ئەم گۆفاره‌ لەم پله‌به‌دا رۆژی دووشمه‌مه‌ ۱۲ی تشرینی دووه‌می ۱۹۴۵ دە‌رچوووه‌ قه‌واره‌شی بوویه (۱۶-۲۴)سم، هه‌ر ژماره‌به‌کی (۲۴) لاپه‌ره‌ بو، نرخی ژماره‌ یەکی (۲۶) فلس و به‌ده‌لی بێشتراک‌ی سالانه‌ی (۲۵۰ دینار) و ناوێشانی له‌ به‌غداد گه‌ره‌کی جه‌دید حسن پاشا‌بوو.

هه‌ر که ئەم گۆفاره‌ سه‌ربه‌خویی خوی وه‌رگرت و په‌یوه‌ندی به‌ بلیژخانه‌ی به‌ریتانیاو هه‌ج کۆمه‌ل و ده‌زگایه‌که‌وه‌ نه‌ما له‌ نووسه‌رو شاعیرانی ئەو سه‌رده‌مه‌وه‌ چه‌ندان نامه‌ی پێ‌رۆزبایی بۆهات، وه‌ک ئەم نووسینه‌ی شاعیر (أ.ب. هه‌وری) که له‌ ژماره‌ی (۶) کانونی به‌که‌می ۱۹۴۵دا نوسیوی ده‌لیت:

(به‌ په‌یانه‌وه‌، چه‌ند خۆشه‌ که له‌ تاریکی زه‌ریای بیرو لێک دانه‌وی دواروژا به‌شه‌بو‌لی سه‌راسمه‌یی که‌وتینه‌ گه‌رداوی بی‌په‌به‌وه‌و گرش دامایی ده‌ستی نه‌زانیت دابینه‌ به‌ر دوو ئەژنوی بی‌هیزی و ئەژنو به‌ر دلی پر ئاوات و سه‌ری که‌ساسیه‌ت به‌سه‌ردا شو‌ر کردیته‌وه‌، که‌چی له‌پر سه‌ر رشته‌ی ترووسکه‌ی شادیت له‌لیوه‌ ده‌رکه‌ویت. له‌ کاتیکی ته‌نایی‌دا به‌و ره‌نگه‌ گله‌وه‌و گردنشین دانیشبووم دا چرای دوا رۆژم به‌ بی‌په‌یته‌وه‌وت لی وون بوو، له‌و بیره‌دا بووم مومێک بخوازم به‌لکو به‌هۆیه‌وه‌ چرا گووم بووه‌که‌ بدۆزمه‌وه‌ که‌چی هاووری‌یه‌کم په‌یدابوو وتی، هابگه‌ وه‌ ژماره‌ یەکی ده‌نگی گیتی تازه‌ی دایه‌ ده‌ستم، به‌لام چون ده‌نگی گیتی‌یه‌ک، ده‌نگی گیتی تازه‌ به‌په‌یانه‌وه‌، به‌ په‌یانیکی به‌ئیه‌انه‌وه‌، هاتوه‌ له‌ قورگی پر گریانه‌وه‌و به‌سۆزی سینه‌ی وه‌ک بریانه‌وه‌ به‌ ناو و ناله‌ی بی سامانه‌وه‌، نیشانه‌ی میشکی بیداری شه‌وه‌، به‌لگه‌ی دوو چاوی قه‌د نه‌چه‌خه‌وه‌، نموونه‌ی بی‌ری به‌رزی لاوانه‌وه‌، یه‌ک دلی چه‌ندری هه‌م دوواناوانه‌وه‌... په‌یانی وایه‌ نیر له‌مه‌ولا به‌په‌شتی هاوین روو بکاته‌ خودا، زۆربکاو خو به‌بی‌ری به‌رزی بی‌تی ورده‌وه‌ ته‌قه‌لای شه‌وو رۆژ بیه‌سیت به‌یه‌که‌وه‌و مه‌به‌ستی به‌رزی که‌ خزمه‌تی زمانی کوردی‌یه‌ بخاته‌ پشی هه‌مو نامانجیکه‌وه‌...)

هه‌روه‌ها له‌ ژماره‌ (۸)دا (ت، دلپاک) نوسیوی ده‌لیت (به‌راستی گنهم و‌فاره‌ خزمه‌تیکی بالای زمانی کوردی کردوه‌ به‌وه‌ی که‌خیرا ده‌ستی کردوه‌ به‌ نووسینی کوردی پەتی وه‌ بژاره‌کردنی زمانه‌که‌مان له‌ وشه‌ی بێگانه‌ بو ئەم کاره‌ی لای ئەوانه‌ی که‌ نرخی زمانه‌که‌یانان لاهه‌یه‌، سوپاس و ستایش نه‌کرت. به‌لام ئەم کتوپی‌یه‌ی کردویتی له‌ ته‌ته‌له‌ کردنی زمانه‌که‌ماناو هیرشی‌وشه‌ی پەتی که‌له‌ زوری خوینده‌واران رانه‌هاتوون. خوینده‌وه‌ی بو‌گه‌لی که‌س قورس و ناله‌بار. بووه‌، چونکه‌ به‌شی زۆرمان بو‌خۆشی نه‌خوینیه‌وه‌

نه‌ک بو‌ که‌لک وه‌رگرتن و فراوان کردنی زانیارمان له‌ وشه‌و وتە‌ی کوردی پەتی. ننجاً له‌م بابه‌ته‌وه‌ تکام وایه‌ که‌ له‌مه‌ولا به‌یه‌ک شیوه‌ - له‌جه‌ - به‌کوردی پەتی‌یه‌ک که‌وا وشه‌کانی هه‌مو خوینده‌وارێک لی‌ی راهاتی بئوسری، وه‌ ئەگه‌ر هه‌ندی‌ی وشه‌ی بێگانه‌شی تی‌بکه‌وی قه‌ید ناکا، دوا‌ی به‌ره‌ به‌ره‌ وشه‌ی کوردی پەتی‌تر بلاو بکه‌نه‌وه‌، تاخوینده‌واره‌کانیش له‌ سه‌ری رابین، وه‌ له‌ نوسه‌ره‌کانی کوردیشم ئەوی که‌ له‌مه‌وودوا به‌م چه‌شته‌ وتار بئوسن و له‌م گۆفاره‌دا بلاوی بکه‌نه‌وه‌).

په‌ره‌مێردی نه‌م‌ریش نوسیویکی به‌نرخی بو ئەم گۆفاره‌ نوسیوه‌ له‌ ژماره‌ (۹)دا که‌ ریکه‌وتی ۳۱ی کانونی‌یه‌که‌می ۱۹۴۵ ده‌کات، حسین حوزنی موکریانی‌ش به‌م جو‌ره‌ په‌ره‌مێردی بێشکه‌ش کرده‌ (دوستیکی هونه‌روه‌ر ئەم وتاره‌ له‌ لایه‌ن ماموستای زانا پیری ره‌وشه‌ن زه‌میر، شاعیر و نه‌دی‌ی به‌ناوبانگ جنابی حاجی توفیق به‌گ‌مان بو‌ هاتوه‌ که‌ ده‌فه‌رمویت: ئەوه‌تی ده‌نگی گیتی تازه‌ به‌تایه‌تی که‌وتوته‌ ده‌ست خوتان هه‌مو جاری بۆم دیت و سه‌راپا نه‌یخوینمه‌وه‌ چاوم بی‌ی روون ئەبینه‌وه‌. من ئەمه‌وی له‌هه‌مو شوێنێک و له‌هه‌مو مه‌ل‌به‌ندی‌کدا بانگیکی خومانی تیا بدری ننجاً ئەیه‌وی به‌شیوه‌ی ئەولایی که‌ ده‌لین (خودی مه‌زنه‌) یاخود ئاینی (الله اکبر) بی‌ت منیش له‌ خوشی ئەم ئاوازه‌ی هه‌ستی‌یه‌ که‌ شاد مه‌رگ بووم به‌دیانه‌ سه‌ر گرده‌که‌ی یاره‌ی شوین ناگری نه‌ورۆزه‌که‌ی خۆم شیخ محمادی خال به‌کوردی نامۆزگاری بکاو ته‌لقیم دا‌یدا وه‌کو ئەمجاریش له‌ ژیندا وتومه‌ (استاد...)

له‌ پله‌ی دووه‌می ئەم گۆفاره‌دا ئەم نوسه‌رانه‌ ده‌وریکی دیاری‌یان بینه‌وه‌ به‌ره‌میکی زۆریان هه‌یه‌ (حوزنی موگریانی، ج - ب. رۆژه‌یانی، جگه‌ر خوین، ئەحمه‌د دلزار، په‌ره‌مێرد، م - نه‌ریان، ده‌رویش عبدالله جه‌باری - دلریش - ، أ.ب. هه‌وری محمده‌ کریم قادر، به‌کر دلیر، مه‌ده‌وش، مه‌حمود فه‌می هه‌مه‌هه‌ند، مصطفی‌ صفوه‌ت، مصطفی‌ شیخ نعمة‌ الله، نیراهیم نادری عزالدین کاتب زاده، به‌نگینه‌، ملا عبدالله سعید، دلشاد ره‌سولی و که‌سانی‌تر...)

حسین حوزنی موگریانی له‌م پله‌به‌دا گه‌لیک باسی می‌زویی له‌ ژماره‌کانی ئەم گۆفاره‌دا بلاوکرده‌وته‌وه‌، وه‌ک (کوردی سیامه‌نصور، کوردی رۆژه‌یانی، کورد له‌ ولاتی خوراسان دا، ده‌وله‌تی متشا، ده‌وله‌تی دوستیک، سه‌رزه‌وی ماد، پادشاهی شه‌دادیان، می‌زوی فه‌رمانه‌ه‌وای نه‌رده‌لان، ده‌رباره‌ی ئەمین فه‌یزی شاعیر و زانا) هه‌روه‌ها چه‌ند باسیکی نه‌ده‌یی بلاوکرده‌وته‌وه‌، وه‌ک (په‌روانه‌ و شه‌م،

هه‌ی بالنده‌ی پیروز، هه‌ی خوشکی نادیار، به‌ی کهل و شیر،
ئه‌ندرزو به‌ند، نیانی و ناشکرای، هتد...

ماموستا جه‌میل به‌ندی روزبه‌یانی دووم کهسه بو زوری به‌رهه
له لاپه‌ره‌کانی ئەم گوڤاره له پله‌ی دوومی دا نووسینه‌کانی تام و بوی
خوی هه‌بووو له‌سه‌ر چوار ته‌وه‌ردا بوو (به‌که‌م) زنجیره نووسینک
ده‌رباره‌ی بویزه‌کانی (زه‌نگه، ده‌لو، داوده، شیخانی، قه‌رحه‌سه‌ن،
تاله‌بانی، گل).

(دووم) له میژودا (شه‌رفنامه به‌کورتی و وه‌رگیرانی گه‌شته‌کی
فریاس‌تارک) - (سی‌یه‌م) - بابه‌ته نووسینکی ناینی وه‌ک زانست و
فرمایشی میژوویی و ده‌رباره‌ی که‌له‌پوور به‌شکردن و ژینامه و
چاکی‌به‌کانی پیری قه‌ره‌چیوار، (چواره‌م) سی پارچه شیعری به‌ک دوو
ره‌خنه‌شی گرتوه به‌کیکیان له‌سه‌ر نووسینکی منه ده‌رباره‌ی
(ره‌نج به‌رو ره‌نج ده‌ر).

(پیره‌میردی شاعیر چه‌ندنوسین و چه‌ند پارچه شعیریکی له‌م
پله‌یه‌دا بلاوکرده‌ته‌وه، له ژماره (۹) دا پارچه شعیریکی هه‌یه به
(ناونیشانی - هه‌زارو سته‌مکار) ئەلیت - بو ته‌وه‌سه‌ی که ئەلی
کوردی قافی‌یه‌ی نیه، شیعره‌که (۲۷) دیره، له پیشه‌کی به‌که‌یدا ئەلیت:

ئامان چه‌ند خوشه تافی مندالی:

به‌لام تیی ناگه‌ی تا کوته سالی

له مندالییا که باوکم ساغ بو:

گه‌لی ئاره‌زوی له ره‌زو باغ بو

ره‌زو خانومان له (گورگه) ده‌ربو

(گورگانه شه‌وی) م زور چاڤ له‌به‌ربو

پیره‌میرد به‌م چه‌ند شیعره دوا‌یی به‌چامه‌کی دینی:

جه‌وری سته‌مکار ناھی له دوا‌یه: به‌دکار هه‌میشه کاری له‌دوا‌یه
ده‌لین خوا دوا‌یی توله‌ نه‌سینی: نه‌مه‌وت قینی گلپه نه‌سینی که‌چی‌وا
له‌په‌ر نه‌و توله‌به‌ی سه‌ند: بو (خه‌رگه ره‌ش) بو کاری واپه‌سه‌ند نه‌گینا
نیستایش هه‌ر نه‌و نه‌وه‌یه: نه‌کوژن نه‌برن نه‌ ده‌نگ نه‌ وه‌یه

هه‌ر پیره‌میرد له ژماره (۲۱) دا که ریکه‌وتی ۲۵ ی مارتی ۱۹۴۶
ده‌کات (نه‌وروزنامه‌ی کۆن) ی (بو ده‌نگی گیتی تازه) نوی کرده‌ته‌وه
که ده‌لیت:

موژده‌یی سال گه‌را‌یه‌وه: ناگری نه‌وروز کرایه‌وه

به‌فسری زستان تووا‌یه‌وه: گیاو گول و دل ژبا‌یه‌وه

نوخشه‌یش بی له‌کوردی هه‌زار

گول له باخا خوی ده‌نویتی: بولبول به‌رویدا

ده‌خوینسی

هه‌ورمرواری ده‌په‌رژینی: شه‌مال زنده‌گانی دینی

نیرگس مه‌سته و چاو به‌خومار

به‌م چه‌شته (هه‌شت) پینج خشته‌کی داناوه و بلاوی کرده‌ته‌وه.
نوسه‌ری ئەم چه‌ند دیره‌ش له ده ژماره‌ی ئەم پله‌یه‌دا چه‌ند
نوسین و پارچه شعیری هه‌یه. شیعره‌کان به‌ناونیشانی (روله چا‌که بو
نیه‌یار مه‌که، پیشه‌ی نیمه‌یه، گفتوگویی چوار هه‌زار، ناگوزیری
واسیته، به‌رخ‌ی به‌س‌زمان و گورگی سته‌مکار) نووسینه‌کانی تر
ده‌رباره‌ی (کونفوشیوس، ولاتی فنلنده، دوو شاعیری شا‌که‌ل،
ره‌نج به‌رو ره‌نج ده‌ر).

ماموستا (ده‌رویش جه‌باری - دل‌ریش) له قاهره‌وه چه‌ند نووسینکی
زانستی ده‌رباره‌ی (هیزی هه‌لا، ته‌لگراف، دیریکی گوگرد، دیریکی
که‌شتی، دیریکی میخی‌ناسن، دیریکی چرا، هتد...) نووسیه.

ماموستا (به‌حیا چه‌روستانی) چه‌ند پارچه به‌خشان و شعیری وه‌ک
(من و که‌ویک، مام صوفی، ژوانیک بو دواروز، هاوتای مانه‌م)
نوسیه. شاعر (محمد که‌ریم قادر) له نزیکه‌ی ده ژماره‌دا
چه‌وارینه‌کانی خه‌یامی کرده‌ته‌وه کوردی و له لاپه‌ره‌ی ناوه‌وی به‌که‌م
به‌رگدا بلاوکرده‌ته‌وه.

ماموستا (خالده سه‌عید) چه‌ند چه‌روکیکی بو مندال نووسیه وه‌ک
(مام زوراب، پوله کوتریک، منداله‌کاتان فیره زیان بکه‌ن) شاعیری
خوالی خوشبو (جگه‌ر خوین ۱۹۰۳ - ۱۹۸۴).

خوالی خوشبو (مه‌لا مصطفی صفوت ۱۹۰۵ - ۱۹۶۳ له به‌نانه‌وه
لاوانه‌وه‌یه‌کی شعری له ژماره (۲۱) دا بلاوکرده‌ته‌وه). به‌که‌م
نووینی شاعیری خوالی خوشبو (کامه‌ران - محمد احمد طه ۱۹۳۲
- ۱۹۸۶ په‌خشانیکه به‌ناو (شه‌ونمی به‌ری به‌یان) له ژماره (۱) ی
سالی ۱۹۴۶ دا بلاروکرده‌ته‌وه.

ده‌رباره‌ی کشتوکال و له‌ش ساغیش هه‌ندنی که‌ره‌سه‌ی تیی‌دا
هه‌یه. هه‌روه‌ها که‌م تا زور با‌یه‌خ دراوه‌ته فولکلورو قسه‌ی نه‌ستق و
په‌ندی پینشان

(شه‌ویک له‌سه‌ر لوتکه‌ی نه‌فرست) چه‌روکیکی سه‌رکه‌وتووه
به‌زنجیره له حه‌وت ژماره‌یدا نوسراوه‌و ناوی که‌سی به‌سه‌روه نی‌یه
نه‌گه‌ر به‌رچاوی لیکوله‌ره‌وه‌وانه‌کان بکه‌وتی ده‌که‌وتنه ریزی چه‌روکه
هونه‌ری به‌کانه‌وه:

له‌م به‌شه‌دا گه‌لیک تیکسته شعیری شاعیرانی کلاسیان هه‌یه، وه‌ک
(سه‌ی یاقو، مه‌ولانا خالده، حاجی قادری کویی، خانای قوبادی،
شیخ ره‌زا، مه‌لا مارف کۆکویی، سالی سه‌هی، نه‌حمه‌دی کۆر)
بلاوکرده‌ته‌وه.

له چهند ژماره يه ك دا به زنجيره (شيرين و فههاد) و (شيرين و خهسره) به كوردی نوسراون، بزانه چون له ژماره (۷) دا ته لیت (شيرين و خهسره) كوردی هم كښه سالی ۱۱۵۰ ی كوچی له لایه ن شاعیرو زانای به ناویانگه خانای قوبادی به ده ستوری نظامی ماموستا (خالد سعید) چهند چیروکیکی بو مندال نویسه وهك (مام زوراب، پوله كوژنیک، منداله کانتان فیره ژبان بکن) شاعیری خوالی خوښبو (جگهر خوین ۱۹۰۳ - ۱۹۸۴ وینهی ژماره (۴) له چهار پیچ ژماره دا شیری نایایی بلاو کوردوه ته وه.

خوالی خوښبو (مهلا مصطفی صهفوت ۱۹۰۵ - ۱۹۶۳ له له بنانه وه لاوانه وه به کی شعری له ژماره (۲۱) دا بلاو کوردوه ته وه. په کم نویسی شاعیری خوالی خوښبو (کامهران - محمد احمد طه ۱۹۳۲ - ۱۹۸۶ په خشانیکه به ناو (شمونمی بهری بهیان) له ژماره (۱) ی سالی ۱۹۴۶ دا بلاو کراوه ته وه.

دهرباره ی کشتوکال و لهش ساغیش هه ندی کهره ستی تی دا هه به. ههروه ها کم تا زور بایخ دراوه ته فولکلور و قسه ی نه ستق و په ندی پیشان.

(شهویك له سه ر لوتکه ی نه فرست) چیروکیکی سه رکه وتوه به زنجیره له حهوت ژماره یدا نوسراوه ناوی که سی به سه ره وه نه به نه گه به رجای لیکوله ره وانه کان بکه وی ده که وینه ریزی چیروکه هه نری به کانه وه:

له م به شه دا گه لیک نیکه شیری شاعیرانی کلاسیان هه به، وهك (سه ی یاقو، مه ولانا خالد، حاجی قادری کوچی، خانای قوبادی، شیخ رها، مهلا مارف کوکوچی، سالی سه یی، نه حمه دی کور) بلاو کراوه ته وه.

له چهند ژماره يه ك دا به زنجیره (شيرين و فههاد) و (شيرين و خهسره) به كوردی نوسراون، بزانه چون له ژماره (۷) دا ته لیت (شيرين و خهسره) كوردی هم كښه سالی ۱۱۵۰ ی كوچی له لایه ن شاعیرو زانای به ناویانگه خانای قوبادی به ده ستوری نظامی کوردیه به کوردی به شیوه به کی زور خوش و شیرین دایناوه. هم كښه که نیمه لسان وه رگرتوه هه ره لهو سالانه ی خانای قوبادی دا محمد صادق نام خوش نویسیك به ده ستی خوی نویسیونه وه به ۳۹ نیگاری رهنگاو رهنگ رازاندوینه وه. . . .)

هه ره له م بواره داو له ژماره (۱۹) ی سالی ۱۹۴۶ دا (پیره میرد) کاغزی بو (سید حسین حوزنی) ده نویسی تی دا ده لیت:

(استادی خوم سیدحوزنی - داستانه چاپکراوه که ی شیرین و فههاد هم گه یشت شیرینه!! تویش رهنجی فههاد بو ناواری کوردی نه ده ی جزی نافه رینه، یوسف زلیخایه کی ده ست خه تی نه اوام له لایه خوم پیری به کی خستوم مه گر بینیم بو تو خوا پاداشی رهنج و نه مهکت بداته وه.

په بهر ده ی شاگ ده شاک ت.

دهنگی گیتی تازه بایه خی به بسی زانستیش داوه ده ربهری (نه دیسون و بی تهل و کارهبا) شتی تی دا هه به بروانه پیش چل سالیك چون هم گوڤاره خه بالی به وه وه کوردیه روژنیک ده بی مروڤ ده گاته مانگه و نه مانگه که هاوده ردی (بی کهس) بوه بزانه له ژماره (۲۷) ی دهنگی گیتی دا چون به بسی (مروڤ و مانگه) له سه ری نوسراوه که ده لیت (گه لیک سانه به سه ره چو مروڤ هه روا له لیکولینه وه دایه، داخوا مانگه چونه و چی تیدایه، زاناکانی خاک ناس که له مانگه دواون بریاریان داوه مانگه بیجگه له وه ی که رتیکی زهوی به وه له م خاکه بیجسراوه هچی دیکه نه به، جا هه رجوژنیک بی مروڤ ناره زویه تی به چی بو مانگه؟ . . .)

له ژماره (۲۸) یش دا دهرباره ی دوزینه وه ی ته له فریون دواوه.

له دامینی چهند لاپه ره به کی دهنگی گیتی تازه دا نوسراوه (هه ی لاوی کورد، دهنگی گیتی تازه هی خونه، بو خونه بیجوینه ره وه.

که ژماره گانی دهنگی گیتی له م پله به دا به شیوه به کی فراوان چاپ کراو فروشیارو کرباری په یدا بون نه میس وهك (گه لاویز) له شاره کان دا باوه ریکراوی بو خوی هه لیزارد، وهك (له به غداد، مکتبه الهلال - سوق السرای، له سلیمان - کتبخانه ی سه رکه وتن، له کوینجق - کهمال صادق، له خانه قی - محمد سعید فهوزی، له عه قره - مهلاعلی عبدالرحمن، له کهرکوک - مهلا خالدی کچانی، له تاران - ابراهیم نادری).

نه وی روون و له به رجاه وه له م پله به دا هچ نویسیکی رامباری و بی هه لدانی چ ده ولت و به ره به کت به رجاه ناکه ویت.

نیمه که دوا یی به م توژینه وه به ده هین نویسه وارین پسپورانان چاکی لی هه ل کهن و بازوی لی هه لالن و ده ست بکه نه لیکولینه وه ی زانستی سانه له سه ر گوڤارو روژنامه کسانان تاوه کو میزوی روژنامه گه ربیان بو روون بیته وه وه هقی هه ره بلاو کراوه به کی به یی هه ل و مه رجی خوی ناشرکا بکه یی.

نه انجام

سالی ۱۹۳۹ شه ری دووه می جیهانی هه ل گیرسا نه له مانیای نازی و نیالیای فاشیست و دکتاتوریه تی ژاپون له به ره ی (ته وه ره - میحور) دا دزی نه ته وه دیموکراتیه کان په کیکیان گرت و نه له مان نویه زیاتری نه وروپای قوت دا، به ره ی دیموکراتیه کان (نینگلته ره وه په کیتی سؤفیه ت و لاته به گگرتوه کانی نه مه ریکا) له به ره ی (هاوپه بیانه کان) دا ریزی خویان توند کردو به سوپاوا نازوقه وه که وته به رنگاری کردن، شه ریکی جیهانی په جگار سه خت بوو په نجا ملیون زه لام بوون به سوونه مینی نه و ناگره جگه له ملیاره ها زه ره و زیانی مالی، شه ره که شه ش سالی خایاند.

و هه ل و مه رجده ا نینگلته ره له عراق دا بوونی له هاوپه بیانه کانی

خوی زیاتربوو، بو تی گه یانندی رای گشتی دژی دیکتاتوری تهوهره کان نیستگه یه کی عه ره بی و کوردی له (یاقا) داناو گوڤاریکی کوردی به ناو (دهنگی گیتی تازه) وه له بالیوزخانهی خوی - واته بهریتانیا - ده کرد. گوڤاره که مانگانه بوو دهنگوباسی نهو جهنگه بی مانه ندهو سهرکه وتنی دیموکراتیه کان له بهر هکانی جهنگه دا بلاوده کرده وه له گه ل زانیاری ده باره ی که له پوری کوردی و فولکلور و ته ده بیات. نهوانه ی دهوری سهر هکیان له ده کردنی نه م گوڤاره دا هه بوو ماموستابان (توفیق وهه بی و حوزنی موکریانی و حه سه نی شیخ حه مه مارف) بوون که ناگری دووه می شه ری جیهان کوژایه وه (حوزنی موکریانی) هه ول دا بو نه وه ی بلیسه ی نه م گوڤاره نه کوژینه وه به هاوکاری له گه ل (محمد بابان و فائق توفیق) له نیسانی ۱۹۴۵ نیستیازی گوڤاره که یان گرتنه نه ستوو بووبه گوڤاریکی هه فته بی.

له بهر نه وه ی به کیک بووم له تازه نو سهر هکانی سالانی چل و له پیش دا له گه لاویژ (به خشان و شیمرم) هه بووه هاتم بو نه م گوڤاره ییش نوو سینم ناردو بلاو کرایه وه، له بهر نه وه ی ویستم تیشیک به خمه سهر نه م گوڤاره ی که تا نیستا زانیاری به کی نه وتوی له سهر نه نوو سراوه، به بو جوونی من (دهنگی گیتی) هه ر گوڤاریکه و به دوو پله - قوناغ - دا ته یه ریوه، چونکه:

- ۱ - ناوی وه ک خوی ماوه نه گوڤاره.
- ۲ - زنجیره ی ساله کانی وه ک خویان ماون، سالی یه کم و دووه م و سه یه م تا چواره م.
- ۳ - خوالی خو شبو (حوزنی موکریانی) له هه ر دوو ده وردا رو ئیکی گرنگی بینوه وه ک هه ندی زاراوه و شه ی وه ک (دیریک، داستان، ستران، یاسا، گوواو، بینای چاوان، هتد...) که له ژماره یه کی سال ۱۹۴۳ وه هه به تادوایی هه رماون دوزینه وه ی نه ورتانه.

نه م گوڤاره له پله ی یه کم دا سالانی (۱۹۴۳ - ۱۹۴۵) که له بالیوزخانه ی بهریتانیا ده ره ده چوو دهنگوباسی سهرکه وتنی به ره ی دیموکراتی به گشتی بلاوده کرده وه قهت نه بووه ته کوته کی ده ستی ئیمپریالیزمی بهریتانی وینه ی هاو په یانه کان، چه رچل ترومان - ستالین به ته نیشت یه که وه بوون، وه ک باسی شه ری نه فهریقا ده کرا زیاتر له بهرگری گه ل سو قیهت له تینگرادو له پله ی دووه م دا گوڤاره که قهواره ی یه ک هه فته بی وه رگرت و زیاتر ته ده بیات و که له پوری فولکلوری بلاوده کرده وه نه م نو سهر هانه ده وریان له پله ی دووه م زور دیاری بوو (حوزنی / موکریانی مه لا جه میل

روژبه یانی / جگه رخوین، نه حمه د دلزار، پیرمیزد، نه ریان، ده رویش جهباری، هه وری کارودوخی، قانع، مه دهوش، سه فوهت، به نگینه، شوکری، هتد...

دهنگی گیتی تازه به هه ر دوو پله کانیه وه نزیکه ی چوار سالی بری (۱۹۴۳ - ۱۹۴۷) له م چوارساله دا بریکی باش له نو سهرانی چله کانسان به شداری یان تی دا کردو نوو سینی بوخت و شیعی ری نه نگا ورنه گ و گرنه گیه کی فره درایه که له پوری کوردی، هه روه ها نه م گوڤاره له یه کم ژماره یه وه هه ول نه وه ی داوه به کوردی په نی بنسویت و گه لیک وشه ی ره سه نی کوردی زیندوو کرده ته وه و خستویه تی به ناو نو سینی کوردی یه وه که تا روژگاری نه مرومان به کاریان ده هین.

په راویزه کان:

- ۱ - گوڤاری گه لاویژ له وه ختی خوی دا ستایشی نه م نیستگه کوردی به ی کرده.
- ۲ - له و سهر ده مه (به کیتی سو قیهت) بالیوزخانه یان له به غداد دا نه بوو ته سه ریکاش ده فیان دهنگی نه ده داو نفوزیکی نه وتویان له م ولاتانه دا نه بووه
- ۳ - پروانه - میژوی ته ده بی کوردی علاءالدین سه ججادی، چاپ ۱۹۷۱ ل ۶۱۴.
- ۴ - پروانه - رابه ری روژنامه گه ری کوردی، جه مال خه زنه دار، به غداد ۱۹۷۳ ل ۴۳
- ۵ - پروانه - تاریخ الصحافة الكردية، جه بار محمد جهباری، ۱۹۷۵، ل ۴۲
- ۶ - پروانه - تیگه یشتی راستی و شوینی له روژنامه نو سی کوردیدا -
- ۷ - د. که مال مه زهه ر نه حمه د، به غداد ۱۹۷۸ ل ۲۳۷
- ۸ - هه ندی که س (قوناغ) به کار نه هین، به لام له بهر نه وه له سه رچاوه دا - وشه یه کی تورکی به (پله) بو (مرحله) له بارتر ده زانم.
- ۹ - پروانه - گوڤاری گه لاویژ، سال ۵، ژ ۱۱، تشرینی دووه می ۱۹۴۴ لاپه ره (۴۲)
- ۱۰ - محمد بابان کوری جه میل به گی مه جید پاشای بابانه، له کفری له دایک بووه، کولجی حقوقی له چله کان دا نه واو کرده، کوردیکی دل سوژه، نیستا ماوه نه خوشی په کی خستوه ته مه نی نزیکه ی هه شتا سالی ک ده بیست.
- ۱۱ - ج. ب. روژبه یانی، جه میل به ندی روژبه یانی یان ماموستا مه لا جه میل که نیستا (محمد جه میل روژبه یانی) یه و له کوری نوو سین دا به رده واهه.

عرض لمجلة دهنكى گيتى تازة (العالم الجديد) الكردية

مصطفى نوريان

الاستاذين محمد بابان وفائق توفيق الاستمرار في اصدار المجلة ذاتها وبامتياز جديد - خارج نطاق الحلفاء والسفارة البريطانية المثلثة لها - فتمكنت المجلة من المضي قدماً سنتين أخريين . لم تكن المجلة لدى صدورها الاولى - المرحلة الاولى في السفارة البريطانية أداة طيعة بيد الاستعمار البريطاني بل كانت تنشر انباء انتصارات الحلفاء بصورة عامة وفي جميع جبهات الحرب، وقد اسدت هذه المجلة طيلة صدورها في بحر السنوات الاربع (١٩٤٣ - ١٩٤٧) خدمات جليلة للتراث الكردي والادب والثقافة وبرزت على الساحة الثقافية الكردية وعلى صفحاتها أقلام خيرة لعبت دوراً مشرفاً في رفد التاج الفكري الكردي من امثال (حوزنى موكريانى، محمد جميل الروزباني، پيره ميرد، قانع، زيور، دلزار، جگه رخوين، نوريان، وردى، ههورى، صفوت، كاردوخسى، درويش الجياري، مدهوش، بنگينه... وغيرهم...) . مازال بعضهم أحياء يرزقون...

لما نشبت الحرب العالمية الثانية انتشرت اوارها وشملت اكثر بغاغ الارض فكانت المانيا النازية وفي ركبها ايطاليا الفاشية وليابان يريدون اكتساح العالم الحر فشكّلوا قوة تدعى بـ (دول محور)، أضحت البشرية في خطر من أمرها فرصت الدول ديمقراطية آنذاك - انكلتره، الولايات المتحدة الامريكية، الاتحاد السوفيتي - رصت صفوفها في مجموعة دول الحلفاء نصد هجمات المانيا هتلرية والدفاع عن العالم الديمقراطي الحر.

كانت بريطانيا آنذاك هي صاحبة الفوز في العراق وهي تمثل دول الحلفاء فاصدرت مجلة كردية تدعى (دهنگى گيتى تازة - صوت العالم الجديد) لنشر انباء انتصارات الحلفاء في جبهات القتال والدعاية ضد النازية ونشر التراث الكردي والادب والعلوم وغيرها، وبعد ان وضعت الحرب العالمية الثانية أوزارها وبجهود من بعض المثقفين الكرد الذين عملوا مع المجلة في بدء تأسيسها كالمرحوم (حوزنى المكريانى) تمكن مع كل من